

ازהרה בענין טריבת חלה

וזיל ספר מאורי או רעם השטדיינו שני חסידים של הרה"ק ר' דוד מטיאלאן זצוק"ל, וקרב לומן החתונה אירע מקרה רעה רח"ל, שאחותה של הכללה המירה דינה רח"ל, ואבי החתן רצה לעזוב את השידוך, ויאמר לו אביה הכללה הלא רביה אחד לנו על כן נסעה לרביינו ובם הרב כי יאמר שיטש לך רשות לעשות כן אוי אמיהול לך במחילה גmirah, ואפלו כל הסבלנות אחותך לך. כאשר באו המהותנים עם מהותנותם לפני הרה"ק, אמר הרה"ק לאביה החתן, צריך להבחן מפני מה נהגין העולם להפריד טידוכים אם אירע דבר כזה רח"ל, הוא מהמת שהעולם אומרים שם אירע דבר כזה אצל יהודי תילדה, אוי ריבא דרובא הוא מהמת...וכו', על כן יוראים לכל הבנים שלה, ועל מהותנות זוatta אם הכללה מעד אני עליה שאשה כשרה היא

רק תדע שם האשה מפרשת חלה וזורקת אותה לתנור ואיינה נשרפת, ובשגורפין התנור זורקין גם את החלה החוצה, וזה בשדרבר טמאائق אוכל את החלה זוatta יובל לגורם אחד מבניה
ימיר דעת רח"ל

בל"ג: טאגמער מען פארברענט חלה און עס ווערט נישט אינגענטן פארברענט, און דערנאָר וואָרפט מען עס אַויעַק, און אַ דֶּבֶר טמאָ קומט און עסט פון די חלה קען דאס נורט זיין אַז אַיינער פון די קינדער זאל ח"ו אַרויסנין לזרבוז רעה רח"ל. עכ"ל.